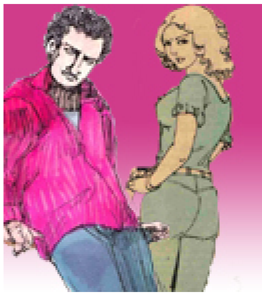

'అదే' కథలు

– ఆర్.శర్మ దంతుర్తి

ముందు మాట – అమెరికా వచ్చిన భారతీయుల్ని 'దేశీ'లంటారని, వారి దైనందిన జీవితాల్లో జరిగే అనేకానేక విషయాలతో అమెరికా దేశీయ కథలు అనే పేరుతో ఈ వరస కథలు మొదలుపెట్టాను, గౌరవం కోసం 'య' అనేది చేర్చి. ఇందులో చర్చించిన సమస్యలు పూర్తిగా కాకపోయినా చాలా మటుక్కు అన్నీ స్వకపోల కల్పనలు – ఇలా జరిగి ఉండొచ్చని ఊహించి రాసినవి. కొన్ని ఇలా జరిగినట్టు ఇంటర్నెట్ మీదా, వార్తల్లోనూ చదివినవి. అవి మీకు కానీ మీకు తెల్సున్నవాళ్ళకి కానీ జరిగితే అది పూర్తిగా కాకతాళీయం/యాధృచ్ఛికం మాత్రమే. సరదాకి రాసిన ఈ కథలు వినోదంగా చదువుకోవడానికి మాత్రమే. చాలామటుకు నవ్వు వచ్చినా కొన్ని కథల్లో ఏడుపుకూడా రావొచ్చు. ఆ నవ్వులకీ, బాధలకీ, దుఃఖాలకీ నా బాధ్యత లేదు.

37

రెండింటికీ చెడ్డ రేవడి

పదో తరగతిలో జేరకముందు శెలవల్లో తెల్సింది రమణమూర్తి తండ్రికి, తాడికొండలో ఉండే రెసిడెన్షియల్ స్కూలు గురించి. కుర్రాడు చాకులా చదువుతున్నాడు కనక అక్కడ జేర్పిస్తే బాగుంటుందని ఊళ్ళో తెల్సున్నవాళ్ళు చెప్తే అక్కడ జేరడానికి ఉండే టెస్టులూ అవీ కనుక్కుని దగ్గిరుండి అని కాయితాలు నింపి అక్కడ సీటు సంపాదించాడు కొడుక్కి. రమణ సరిగ్గా వెళ్ళాల్సిన రోజుకి మాత్రం గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్టూ అయింది తల్లికీ తండ్రికీను. ఉన్న ఇద్దరబ్బాయిలలో, అందులోనూ పెద్ద కుర్రాణ్ణి దూరంగా పంపించేస్తున్నందుకు. అయినా కొడుకు బాగుపడుతుంటే ఏడవడం తప్పు కదా? తాడికొండ హస్టల్ లో కుర్రాణ్ణి దిగబెట్టి మళ్ళీ తెనాలి వచ్చేసాడు. మొదట్లో కాస్త ఏడుపొచ్చినా రెండు మూడు నెలలకి అక్కడ కుర్రాడికీ ఇక్కడ అమ్మానాన్నలకీ అలవాటైంది ఒంటరిగా ఉండడం. ఇంట్లో ఉన్న రెండో కుర్రాడు ఇప్పుడు ఆరో తరగతిలో ఉన్నాడు. తాడికొండలో పెద్ద కుర్రాణ్ణి అక్కడే మేష్టర్లు చూస్తున్నారు.

ఏడాది గడిచాక అటు కుర్రాడికీ ఇటు నాన్నకీ తెల్సిన విషయం ప్రకారం, తాడికొండ వంటి స్కూలే మరోటి ఉంది నాగార్జున సాగర్ లో అక్క రెండేళ్ళు ఇంటర్మీడియేట్ కోసం మళ్ళీ పరుగు, కాయితాలు నింపడం వగైరా. పదో తరగతి

పరీక్షల్లో తెల్సిన ఫలితాల ప్రకారం మొత్తం స్కూల్ లో అందరికీ ఫస్ట్ క్లాసే! తాడికొండా, మజాకా? కుర్రాడు ఎడంగా ఉండడం అలవాటైనా తెనాలి నుంచి తాడికొండ దగ్గిరే కనక బాగానే ఉండేది. అనుకున్నట్టే చాకులాంటి మూర్తి నాగార్జునసాగర్ లో తేలాడు. తాడికొండలో సంగతి వేరు. అక్కడందరూ తెలుగు కుర్రాళ్ళే. ఇంగ్లీషు వచ్చినా రాకపోయినా పెద్ద గొడవలేదు. ఇక్కడ జూనియర్ కాలేజ్ అలాకాదు. అనేక చోట్లనుంచి వచ్చిన కుర్రాళ్ళు – అదీ చిన్నప్పట్నుంచీ మమ్మీ డాడీ అంటూ పెరిగిన మరిన్ని చాకులు ఇంగ్లీషు గడ గడా మాట్లాడుతూంటే మూర్తి వెర్రిమొహం వేసుకుని చూడ్డమే. రెండునెలల్లో తెల్సిన విషయం మరోటి. గడగడగా వాగే ఇంగ్లీషొచ్చిన కుర్రాళ్లకి వచ్చినది ఆ ఇంగ్లీషొక్కటే. మిగతా పుస్తకాల్లో విషయాల్లో సినిమాలూ అవీ కబుర్లు చెప్తారు. మూర్తి అలాక్కాదు – అన్ని సబ్జక్టుల్లో మొదటి రేంక్. ఈ విషయం మొదటిసారి పెట్టిన పరీక్షల్లో తెలియగానే మూర్తి తన ఇంగ్లీషుమీద పట్టుకోసం మొదలుపెట్టాడు. మొదటి ఏడు పూర్తవుతుండగానే జూనియర్ కాలేజీలో బాగా తెల్సిన విషయం మూర్తికి దరిదాపుల్లో ఎవరూ లేరు. ఇంగ్లీషు మాట్లడగల్గుతున్నాడు మరీ అంత అమెరికావాడిలా కాకపోయినా తప్పుల్లేకుండా. పదో తరగతిలో మొదలుపెట్టిన పరుగుపందెం ఇంటర్ రెండో ఏటికి జోరు అందుకుంది, తర్వాత కాలేజీ కోసం.

ఇంటర్ రెండో ఏడు మొదటి మూడునెలల్లో కాలేజీ టీచర్లు చెప్పినది విన్నాక రమణ మూర్తి దృష్టి ఐఐటి మిద పడింది. అక్కడ ఏ బ్రాంచ్ చదవాలా అనేది తర్వాత చూడొచ్చు కానీ మొదట దాని టెస్ట్ పాస్ అవ్వాలి. అది కనక తన్నేస్తే మామూలు ఇంజినీరింగ్ కాలేజీ ఉండనే ఉంది. పరుగుపందెం లో మొదట ఉండాలంటే కొన్ని కోచింగ్ పుస్తకాలు కొనాలి. లేదా సీనియర్ల దగ్గిర పాతవి అప్పుతెచ్చుకోవచ్చు. లైబ్రరీలో ఉన్నవి సరేసరి. కొంతమంది కుర్రాళ్ళు అయ్యేఎస్ కీ దానికీ వెళ్తారేమో కానీ రమణ మూర్తి మాత్రం ఐఐటి మీదే సారించాడు. ఇదంతా తెనాలి లో ఉన్న తల్లికీ తండ్రికీ ఎప్పటికప్పుడు తెలుస్తూనే ఉంది. కుర్రాడు పరుగుపందెం లో బాగా నెట్టుకొస్తున్నాడు కనక వాళ్లకేమీ ఇబ్బంది లేదు. ఇంటర్ పూర్తయ్యేసరికి రమణమూర్తి కి కాన్పూర్ ఐఐటిలో సీటు సిద్ధంగా ఉంది వచ్చిన టెస్టులో మార్కులవల్ల. అలా తెనాలి నుంచి ముప్ఫై కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న తాడికొండకీ, వంద కిలోమీటర్ల పైన నాగార్జునసాగర్ కీ అక్కడ్నుంచి అనేక వందల కిలోమీటర్ల కాన్పూర్ కి పయనమైపోయాడు పరుగులో రమణ మూర్తి. ఐఐటి లో మరోసారి నాగార్జునసాగర్ సంగతే రిన్స్ అండ్ రిపీట్. అక్కడకొచ్చే కుర్రాళ్ళు క్రీమ్ ఆఫ్ ద కంట్రీ – అందువల్ల తాడి తన్నేవాడి తలకాయ తన్నేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారక్కడ. రమణ జేరింది తనకి వచ్చిన ఎలక్ట్రికల్ ఇంజినీరింగ్ బ్రాంచ్ లో. మరోసారి జీవితంలో ఎడతెగని పరుగు పందెం మొదలైంది. మూడో ఏళ్ళో మరో రెండు విషయాలు తెలిసాయి. ఐఐటి లో సీటురావడం కష్టం అనుకుంటాం కానీ దీనికన్నా ఇంకా కష్టాలు మరో రెండున్నాయి. ఒకటి ఐ ఐ ఎమ్ లో ఎమ్ బి ఏ లో సీటు తెచ్చుకోవడం. రెండోది అయ్యేఎస్. ఐఐటిలో పాసైతే ఇంజినీర్ ఉద్యోగం ఎలాగా వస్తుంది కానీ జీతం ఎం బి ఏ తో పోలిస్తే అయిదో వంతు ఉండదు. ఐయ్యేఎస్ అయితే జీతం ఎంతొచ్చినా మొత్తం చేతిలో ఉండే పవర్ ఎక్కువ. ఇంతా కష్టపడి ఇక్కడికొచ్చాక

తెల్సిన విషయం ప్రకారం ఐఐటిలో సీటు అంత గొప్ప విషయమేం కాదు – కనీసం ఐఐఎమ్ లో ఎంబియే, కానీ అయ్యేఏస్ కన్నా! అయితే తాను అయ్యేఎస్ కంటే ఎంబియే చేయడమే బాగుండొచ్చు.

పరుగుపందెం ఓ వ్యసనం కనక కాన్పూర్ లో మూడో ఏడు అవుతూండగానే మూర్తి ఐఐఎం కి టెస్ట్ రాసి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. ఇలా బి.టెక్ అవగానే అలా కలకత్తాలో ఐఐఎంలో జేరేడు మూర్తి. అక్కడ తెల్సిన విషయం మరోటి. ఎంబిఏ అవగానే పెద్ద అమెరికన్ కంపెనీ ఉద్యోగం ఇస్తుంది ఏమీ ఢోకాలేకుండా. కానీ కొంతమంది అమెరికా డైరక్ట్ గా వెళ్ళి పి హెచ్ డి చేస్తున్నారు. ఈ విషయం తనకి కాన్పూర్ లో ఉండగానే తెల్సినా ఐఐఎం మీద మమకారంతో అమెరికా వెళ్లనేలేదు. అయినా ఇప్పుడు పోయినదేముంది? అదిగో అలా ఎంబిఏ అయ్యే సమయానికి అయ్యగారు అమెరికాలో తేలాడు పి.హెచ్.డి చేయడానికి. పరుగుపందెం ఆగుతుందనుకున్నాడు కానీ అమెరికాలో పి.హెచ్.డి చేస్తున్నప్పుడు తెల్సిన విషయం ప్రకారం ఏదైనా కంపెనీలో ఉద్యోగం రావడం కష్టం అయితే కాదు అయితే అజయ్ బంగా లాగా ప్రతీ వారికీ అటువంటి ఉద్యోగాలు వచ్చేయవు. వచ్చినా అందులో స్ట్రెస్ తట్టుకోవడం కష్టం. దీనికన్నా కాలేజీలో పాఠాలు చెప్పడం ఉత్తమం. నాలుగేళ్ల పి.హెచ్.డి అయ్యాక అలా డాక్టర్ గా రమణ మూర్తి పరుగు మరోసారి – న్యూ యార్క్ రాష్ట్రంలో ఆల్బనీ అనేచోట ఓ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫసర్ గా ఉద్యోగం. చెప్పేవి మేనేజ్ మెంట్ పాఠాలు. పరుగు నిజంగానే పూర్తైందా అంటే లేదనే సమాధానం ఎందుకంటే ఇప్పటివరకు కేవలం ఇండియా జనాలతోనే పోటీపడిన ఇరవై ఆరేళ్ల రమణ మూర్తి ఇప్పుడు ప్రపంచంలో అన్నిచోట్ల నుంచీ అమెరికా వచ్చే ప్రతిభావంతులతో పోటీపడుతున్నాడు.

టీచింగ్ లో ఉండే కష్టాలు – పీత కష్టాలు పీతవి అన్నట్టూ వేరే. మొదటి మూడు సంవత్సరాల్లో గ్రాంట్లు సంపాదించాలి. కనీసం రెండో మూడో పేపర్లు ప్రచురించాలి. రెండు పేపర్లు ప్రచురించాడు రమణ మూర్తి. అయితే ఎంత కష్టపడినా ఓ ఇరవైవేల డాలర్ల యూనివర్సిటీ గ్రాంట్ తప్ప మరేమీ రాలేదు. దీనిక్కారణాలు అనేకం. రాజకీయాల వల్ల గ్రాంట్లు ఇచ్చే డబ్బులు తగ్గించారు సర్కారు వారు. వచ్చే అప్లికేషన్లకీ ఇచ్చే డబ్బులకీ పొంతనలేదు. కాంపిటీషన్ ఎక్కువైపోయింది. రెండేళ్లు మూడయ్యాక అప్పుడు చెప్పారు యూనివర్సిటీవారు చావుకబురు చల్లగా. ఉద్యోగానికి టెన్యూర్ ఇవ్వడం కుదరదు, మీ డిగ్రీ అద్భుతం, మీ పనితీరు మరింత అద్భుతం, మీరు పాఠాలు కూడా వీర అద్భుతంగా చెప్తున్నారు కానీ మీకు టెన్యూర్ ఇవ్వలేం. చైనా నుంచొచ్చిన మీ కొలీగ్ యాంగ్ లీ గారు మీకన్నా ప్రతిభావంతులు అదీగాక ఆయన మొదట బాచిలర్ డిగ్రీ నుంచి ఇప్పుడు పి.హె.డీ దాకా అంతా మేనేజ్ మెంట్ లోనే చదువుకున్నారు. అలా రమణమూర్తి మొదటిసారి ఓటమి చవిచూసి రోడ్డుమీద పడ్డాడు. మరో ఉద్యోగం అంత కష్టం కాదు కానీ ఓటమి జీర్ణించుకోవడమే అన్నింటికన్నా కష్టం.

ఆ తర్వాత విషయాలన్నీ ఆటోమేటిగ్గా జరిగాయి. రమణమూర్తి ఓ ఫైనాన్స్ కంపెనీలో జేరాడు, 'ప్రోగ్రామ్ మేనేజర్' గా – వాళ్ళు తయారుచేసే కొత్త సాఫ్ట్ వేర్ కి లీడర్ కావాలిట. మరో రెండేళ్ళు గడిచాయి. మార్చ్ నెలలో ఓ రోజెందుకో

వంట్లో నలతగా ఉండి, బాగా తగ్గని తలనెప్పితో డాక్టర్ దగ్గిర తేలాడు మూర్తి. అప్పుడు తెల్సిన వివరాల ప్రకారం, రమణమూర్తిగారి సిస్టోలిక్ రక్తపోటు రెండు వందల పైమాటే. డయాస్టోలిక్ కూడా అంత బాగాలేదు, నూట ముప్ఫై చూపిస్తూ. డాక్టర్ గారు స్ట్రెస్ తగ్గించుకోమనీ రోజూ వ్యాయమం చేస్తూ ఫలానా మందు వాడమనీ చెప్పాడు. ఇంక ఇప్పట్నుంచీ అలా వాడుతూనే ఉండాలిట. ఏదైనా తేడాలొస్తే హార్ట్ ఎటాక్ లేదా స్ట్రోక్ రావచ్చు.

ఓ రెండురోజులు శెలవు తీసుకుని ఇంట్లో తీరిగ్గా కూర్చున్నప్పుడు తనకి వచ్చిన రక్తపోటూ, ఇప్పటివరకూ గడిచిన జీవితావలోకనం చేస్తుకుంటూంటే తట్టిన విషయం ఇదీ. చదువుకుందామనే పరుగుపందెం మొదలుపెట్టిన తాను మిగతావన్నీ మర్చిపోయి పోటీల్లో నెగ్గుతూ వచ్చాడు కానీ దీనికి తాను తన ఆరోగ్యాన్ని పణంగా పెట్టాడు. ఐఐటిలో చదువు అవగానే ఉద్యోగంలో జేరితే తాను మెకానికల్ ఇంజినీర్ గా రాణించేవాడా? ఐఐఎం లో చదవడానికి ఐఐటిలో డిగ్రీ అసలు అక్కర్లేదు కూడా అయినా తాను పోటీ తత్త్వం వదులుకోలేక ఐఐఏం లో జేరాడు. అక్కడే ఉండి ఉంటే ఏదో ఉద్యోగం వచ్చి బాగానే ఉండేది కానీ అందరిలాగానే అమెరికా అంటూ దిగాడు ఈ దేశంలో. ఇంతా కష్టపడ్డాక కావాల్సిన టెన్యూర్ రాలేదు. తనవల్ల ఐఐటిలో ఎలక్ట్రికల్ ఇంజినీరింగ్ లో మరో కుర్రాడికి సీటురాలేదు. జేరిన తాను ఆ ఇంజినీరింగ్ బ్రాంచ్ ని వాడుకోలేదు. పోనీ ఎంబిఏ ని వాడుకున్నాడా అంటే అదీ లేదు. అలా తనవల్ల మరో కుర్రాడో కుర్రమ్మో ఐఐఎం లో సీటు మిస్సై ఉండొచ్చు. తనకి తెలియకుండానే కొంతమందిని తొక్కాడు పైకి రాకుండా. ఇప్పుడు పి.హెచ్. డి వల్ల తానో "అతి" విద్యాధికుడు. చేసే ఉద్యోగం మాత్రం మామూలు ఆరునెలలు సర్టిఫికేట్ కోర్స్ చేసి ఐదారేళ్ళు పనిచేసాక వచ్చే సాఫ్ట్ వేర్ మేనేజర్ ఉద్యోగమే.

ఎప్పటికప్పుడు జీవితమనే పరుగుపందెంలో తాను నెగ్గుతున్నాడనుకున్నాడు కానీ తాను ఓడిపోయాడు. మామూలుగా కాదు దారుణంగా – అదీ తన శరీరాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని పోగొట్టుకుని. ఓ నిట్టూర్పుతో నిస్త్రాణగా మంచంమీద ఒరిగిపోయాడు డాక్టర్ రమణమూర్తి బి.టెక్ (ఐఐటి), ఎంబిఏ (ఐఐఎం), పి.హెచ్.డి (అమెరికా).

నీతిః జీవితంలో పరుగులు పెడుతూ పోతే అనుభవించేది మీరొక్కరే కాదు, మీ ముక్కూమొహం తెలియని వారు కూడా.

Post your comments